

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Силистра, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Люба Ст. Стоилкова

Членове: Теодора В. Василева
Натали Яс. Жекова

при участието на секретаря Галина Н. Й.а
като разгледа докладваното от Теодора В. Василева Въззивно гражданско дело № 20233400500418 по описа за 2023 година

Делото е образувано по въззивна жалба, предявена от В. Д. В. ЕГН ***** лично за себе си и като настойник на А. Е. В. ЕГН *****, двамата чрез адв. С. Г. от ВАК, против решение № 260007 от 28.09.2023г., постановено по гр.д.№ 46/2020г. по описа на Районен съд – Дулово, с което съдът е ПРИЗНАЛ ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от С. И. В. с ЕГН *****, срещу В. Д. В. с ЕГН ***** и А. Е. В. с ЕГН ***** /встъпил в процеса на мястото на починалият в хода на производството ответник Е. И. В./, иск с правно основание чл.26 ал.2 пр.4 от ЗЗД, че сделката, обективизирана в Нотариален акт за договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане № 67, том III, рег. № 2963, н.д. № 433/21.06.2019г. на нотариус К.К. с рег. № 351 на НК на РБ, с район на действие - РС-Дулово, с която поставеният под пълно запрещение К. И. В. с ЕГН ***** е прехвърлил на своя брат Е. И. В. с ЕГН *****, собствения си недвижим имот - Поземлен имот с идентификатор *****, целият с площ от 24510 кв. м. /двадесет и четири хиляди петстотин и десет квадратни метра/, по КККР на с. В., общ. Дулово, одобрени със Заповед № 18-960/18.04.2018г. на ИД на АГКК, с трайно предназначение на територия - земеделска, с НТП - Нива, трета категория, в местността „Корията“, със стар идентификатор *****, с номер по предходен план - 027052, при съседи: 11764.27.502, 11764.27.37, 11764.27.500, 11764.27.505 срещу задължението му да му осигурява пожизнено гледане и издръжка, всичко което е необходимо за водене на нормален и спокоен живот - храна, отопление, осветление, медицински грижи, и да се отнася към него с необходимото уважение и внимание, е нищожна, поради липса на основание. Присъдил е в тежест на

жалбоподателите съответни разноски .Жалбоподателите считат, че решението е незаконосъобразно , неправилно и постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и при необоснованост на съдебния акт, като сериозно е наблегнато на упреци в пристрастност и тенденциозност от страна на РС, поради което молят въззивната инстанция да уважи жалбата без да посочват конкретно какъв акт очаква по съдържание. В с.з. пред тази инстанция се явява жалбоподателката В. и процесуалният представител – адв. Стоянова, която поддържа жалбата.

Ответницата по въззивната жалба и ищца по предявения в първоинстанционното производство иск С. И. В. ЕГН *****, чрез процесуален представител – адв. Й. Сл.а от СсАК, е депозирала писмен отговор по реда на чл. 263 ГПК, съгласно който жалбата е неоснователна, а постановеното решение – правилно, поради което следва да бъде потвърдено от въззивната инстанция. В с.з. пред тази инстанция се явява процесуалният представител., който поддържа отговора, моли да бъде потвърдено обжалваното решение.

ОС, като съобрази доводите на страните и данните по делото, прие за установено следното: Жалбата е предявена от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и е съобразена с процесуалните изисквания на чл. 258 и сл. ГПК , поради което е допустима.

Пред районния съд настоящата въззиваема С. И. В. е предявила иск срещу настоящите въззивници, / А. Е. В. с ЕГН *****/ встъпил в процеса на мястото на починалия в хода на производството ответник и негов баща Е. И. В./ иск с правно основание чл.26, ал.2, пр.4 от ЗЗД за признаване за нищожна на сделката, обективизирана в Нотариален акт за договор за прехвърляне на недвижим имот срещу зeadължение за издръжка и гледане № 67, том III, рег. № 2963, н.д. № 433/21.06.2019г. на нотариус К.К. с рег. № 351 на НК на РБ, с район на действие - РС-Дулово, с която поставеният под пълно запрещение К. И. В. е прехвърлил на Е. И. В. собствения си имот - Поземлен имот с идентификатор **** с площ от 24510 кв.м., находящ се в с.В., общ.Дулово, обл.Силистра, срещу задължението последният да му осигурява пожизнено гледане и издръжка, и всичко необходимо за водене на нормален и спокоен живот-храна, отопление,осветление и медицински грижи, както и да се отнася към него с необходимото уважение и внимание, поради липса на основание за сключването му.

Видно от събраните в първоинстанционното производство писмени доказателства, с Нотариален акт за договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане № 67, том III, рег. № 2963, н.д. № 433/21.06.2019г. на нотариус К.К. с рег. № 351 на НК на РБ, с район на действие - РС-Дулово, на 21.06.2019г. поставеният под пълно запрещение К. И. В., действащ чрез назначеният му особен представител адв.Ваня Маринова от АК-Силистра, е прехвърлил чрез договор за издръжка и гледане на настойника си Е. И. В. – първоначалният ответник по делото, починал в хода на производството/, правото на собственост върху процесния недвижим имот. Съгласно удостоверение за наследници изх.№ 2752/02.07.2019г., издадено въз основа на Акт за смърт № 0379/30.06.2019г. от Община - Силистра прехвърлителят К. И. В. е починал на 29.06.2019г., и негови наследници са брат му ответникът Е. И. В. и сестра му ищцата С. И..

От представеното по делото фотокопие на Акт за граждански брак № 232/20.04,1975г. на Община-Силистра се установява, че ответниците Е. И. В. и В. Д. В., са съпрузи.

Пред РС е представен Акт от 10.04.2017г., с който Органът по настойничество и попечителство при Община - Силистра е учредил настойнически съвет на поставеният под пълно запрещение К. И. В. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: с.А., ул. С. № 147, общ.Силистра, обл. Силистра, като за настойник и зам.настойник на запретеното лице са назначени ответниците Е. И. В. и В. Д. В.. Според представените и приети като писмени доказателство по делото пред РС епикризи се установява, че прехвърлителят К. И. В. е имал здравословни проблеми, като от цялата медицинска документация се установява, че е страдал от онкологично заболяване „предходноклетъчен карцином на пикочния мехур I

степен, аденолейомиоматозна хиперплазия на простатна жлеза, диференциран ацинарен простатен аденокарцином“, което е налагало почти всеки месец да постъпва на лечение в болница.

Съгласно твърденията на настоящата въззиваема С. И. в исковата молба и пред РС, които се поддържат и с отговора на въззивната жалба, още от 2013 г. брат им К. бил трайно настанен в Център за настаняване от семеен тип за пълнолетни лица с психични разстройства с. А., общ. Дулово, тъй като страдал от параноидна шизофрения и за негов настойник бил назначен ответника Е. В.. Сключеният на 21.06.2019г. договор за издръжка и гледане е съобразен разпоредбата на чл. 165 СК, във вр. с чл. 130 СК, като е било дадено разрешение от РС-Силистра както за тази сделка, така и за сключената на 12.06.2019г. пак с разрешение на съда, с която са продадени 10.000 дка от Поземлен имот с идентификатор **** / със стар идентификатор ****/ целият с площ 34.510 дка на цена 15 000 лева, която сума, според нея, е следвало да бъде използвана за лечението на К. И. В., но това не било сторено от настойника

На 29.06.2019г., осем дни, след сключване на процесния договор за издръжка и гледане, К. бил настанен в „МБАЛ - Силистра“ за полагане на палативни грижи във връзка с онкологичното му заболяване на простата, тъй като центъра в с. А. това не било възможно. Преди това, на 22.02.2019г. той бил опериран в КОЦ – Русе, като лекуващите лекари уведомили близките му, че няма шанс за подобрене и да очакват във всеки момент летален изход за болния. На 19.06.2019г., след усложнение К. В. бил настанен в хирургично отделение на „МБАЛ-Силистра“ АД гр.Силистра. Починал на 29.06.2019г. след ново влошаване.

Въззиваемата твърди пред РС в качеството си на ищца, всички роднини и близки знаели, че заболяването на К. В. е нелечимо и че му остават броени дни живот, за което били уведомени и от лекуващите лекари от двете лечебни заведения и че тя като сестра на К. изпълнила своя морален дълг към него, като го посещавала, полагала грижи за него, доставяла му необходимите продукти и вещи, поддържала постоянна връзка с лекуващите лекари и персонал. Според нея, ответникът Е. В. също знаел за скорошното настъпване на смъртта на прехвърлителя и негов брат К. В., поради което и като настойник поискал разрешение от съда за сключване на процесния договор. По тези съображения, въззиваемата счита че процесният договор е нищожен поради липса на основание за сключването му, поради което и за нея е налице правен интерес да поиска от съда постановяване на решение, с което да уважи предявеният от нея иск с правно основание чл.26, ал.2, пр.4 от ЗЗД.

Според разпитаните свидетели пред РС – Й. , Сл. и Г., всички в качеството си на длъжностни лица, ангажирани чрез институциите, в които работят, с грижи за живота и здравето на починалия, са категорични, че здравословното му състояние било много тежко, без подобрения, вследствие на което той починал. Свидетелите са категорични, че никой не е знаел кога точно ще настъпи смъртта му, няма как и въззивницата и настойниците да са я знаели, но този факт не е от значение за основателността на исковата претенция.

Съдебната практика е категорична, че когато е налице незначително изпълнение, т.е. периодът между сключване на договора за прехвърляне на имот срещу задължение за издръжка и гледане и смъртта на прехвърлителя е много кратък, в случая по –малко от месец, то липсва основание за сключването му, като положените преди договора грижи не се вземат предвид, тъй като те не са в изпълнение на същия, а го предхождат. В тази връзка, няма значение дали настойниците са предполагали или знаели кога ще почине прехвърлителят, тъй като тук не се търси вина или преднамереност, а единствено изпълнение на договора. А такова няма, тъй като само осем дни след сключването му, прехвърлителят е починал. Ето защо, е безпредметно от какво естество са били реално полаганите грижи от ответниците, дали са били преки физически грижи или грижи за гражданското състояние и имущество на запретения, тъй като липсата на основание е определяща за нищожността му. Няма значение и факта дали за медицинското обслужване и други нужди на запретения ответниците по иска са правили разходи от личните си средства и в какъв размер, още повече, че ако има такива, те са ги компенсирали от цената на имота на запретения, който са продали на 12.06.2019 г. В тази връзка вж. Решение № 420 от 11.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 99/2011 г., III г. о., ГК

Въпреки, че при категорично установената липса на основание по чл. 26, ал.2, пр.4 ЗЗД, останалите съображения на въззиваемата не биха променили този извод, редно е да се отбележи, че тя не е напълно права като счита, че функцията на настойника го задължава да полага грижи за запретения и не му се дължи възнаграждение или друга имуществена

облага. Това, безспорно е, така, но с едно уточнение: почетна и безвъзмездна е дейността на настойника по извършването на действия по управление на имуществото на поставеното под запрещение лице и осъществяването на неговото представителство спрямо трети лица. За тази дейност настойникът не следва да бъде овъзмездяван. Осигуряването на средства за издръжка на поставения под запрещение не представлява безвъзмездна за настойника дейност – настойникът не е длъжен да осигурява такива средства от собственото си имущество. В този случай съдебната практика приема, че за да покрие разходите си по грижите към запрещения, настойникът може да бъде овъзмезден с имот или парични средства от продажба на такъв, собственост на запрещения. Поемането от страна на настойника на задължение за полагане на грижи и даване на издръжка на поставения под запрещение чрез договор са прехвърляне право на собственост върху недвижим имот, не противоречи на задълженията му по чл. 164, ал. 3 СК, така както не противоречи на моралния дълг на децата, регламентиран в СК, да се грижат за възрастните си родители, сключването на договори за издръжката и гледането им. При такова възражение би следвало да се обследват обстойно месечните доходи на запрещения, разходите му за месечната му издръжка и ако се окаже, че те са недостатъчни, да се прецени законосъобразността на сделката за прехвърляне на имот срещу гледане и издръжка в полза на настойника, както и предхождащото я разрешение на РС по чл. 164 във вр. с чл. 130 СК. Доста бегло са нахвърляни данните в тази насока по настоящото дело, пък и, както вече е посочено, би било безсмислено, предвид изначалната му нищожност поради липса на основание по чл. 26, ал. 2, предл. 4 ЗЗД, а също и поради факта, че е бил продаден и друг имот на запрещения на 12.06.2019 г., както е посочено по – горе, от цената на който настойниците биха компенсирали направените разходи за нуждите му, ако са имали такива, с оглед представените от тях след настъпилата преклузия по ГПК доказателства. В този см. вж. Решение № 122 от 22.10.2018 г. на ВКС по гр. д. № 4190/2017 г., I г. о., ГК

В настоящото производство не бяха наведени доводи, различни от изложените и разгледани от първоинстанционния съд, не бяха събрани и доказателства, които да променят изводите му, а също и правилността на постановеното решение, поради което и съдът счита, че същото следва да бъде потвърдено. Въззиваемата претендира разноски за тази инстанция, които възлизат на 400 лв. за адв. хонорар и следва да и бъдат присъдени.

Водим от горното ОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260007 от 28.09.2023г., постановено по гр.д.№ 46/2020г. по описа на Районен съд – Дулово

ОСЪЖДА В. Д. В. с ЕГН *****, от гр.Д., ж.к. „Д.“ № 1, ет.10, ап.38, обл.Д. и А. Е. В. с ЕГН *****, от гр.Д., ул. Р.д. № 37, ет.5, обл.Силистра, да заплатят на от С. И. В. с ЕГН *****, от гр.Силистра, бел. „Македония“ № 131, вх.7, ап.25, сумата от 400 лв./четирисотин лева/, представляваща направени по делото разноски за адв. възнаграждение пред тази инстанция.

Решението може да се обжалва пред Върховния Касационен съд на Р България в едномесечен срок от получаването му от страните по делото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____